

SAŽET PRIKAZ ČINJENIČNOG STANJA

„Gospodin Urizar je u decembru 2008. godine, u jednom baru, upoznao podnositeljicu krivične prijave koja je u to vrijeme imala 18 godina. Ubrzo nakon toga su se počeli zabavljati. Optuženi je bio ljubazan prema žrtvi i „postupao je s njom kao sa princezom“. Kupovao joj je odjeću i plaćao joj odlaske kod frizera i na manikuru. U to vrijeme je optuženi vozio Jaguara i žrtvi je rekao da zarađuje puno novca. S druge strane, žrtva nije imala novac, a situacija u porodici „nije bila naročito dobra“. [...] Žrtva se svađala sa ocem za kojeg je smatrala da je škrt i prisustvovala je svađama svojih roditelja. Rekla je optuženom da želi zaraditi i on ju je ubijedio da počne raditi kao egzotična plesačica.

Optuženi je insistirao da žrtva uzima kokain kako bi joj pomogao da se oslobodi inhibicija prije nego što počne raditi. Žrtva je pristala na to. Optuženi je žrtvu vozio do posla i po završetku bi je odvozio natrag. Optuženi je od početka prisiljavao žrtvu da mu preda novac koji je zaradila. Žrtva je bila u stanju šoka i nije shvatala šta se dešava, ali ju je optuženi brzo razuvjerio da će novac koji zaradi biti na sigurnom i da ga neće on potrošiti. Uskoro nakon toga je optuženi rekao žrtvi da je izgubio posao i požalio se da nema više novca. Do tada se žrtva već zaljubila u njega i doživljavala ga je kao svog spasitelja zato što joj je pomogao da se izvuče iz porodične situacije i da zaradi nešto novca.

Žrtva je počela češće raditi, a optuženi je postao posesivan i nasilan prema njoj. Optuženi je i dalje od žrtve uzimao novac sve dok ga jednog dana žrtva nije pitala da joj da dio novca koji je zaradila da kupi kaput. Optuženi joj je rekao da nema novca. Žrtva se osjećala izdanom i odlučila je da ga više ne vidi i da se vrati u kuću svojih roditelja. Optuženi nije htio pustiti žrtvu i nazvao ju je u kuću njenih roditelja, rekao joj je da je voli i izvinuo se. Žrtva se vratila optuženom. Time je otpočeo ciklus zloupotrebe žrtve od strane optuženog, uzimanja njenog novca, nakon čega bi ga žrtva ponovo napustila, a on bi je progonio sve dok mu se ne bi vratila.

Optuženi je na kraju žrtvu preselio u stan svog prijatelja, oduzeo joj je mobilni telefon svaki put kada bi odlazio iz tog stana i nije joj dozvoljavao da majci da svoju novu adresu. Zabranio joj je da nastavi studirati. „Rekao joj je da ima kontrolu nad njom, da mu ona pripada i da joj može uraditi sve što poželi“. (...) Optuženi je od žrtve tražio da istetovira njegovo ime, čime će pokazati muškarcima u baru da „pripada njemu“. Ponižavao ju je govoreći joj da čak nije dovoljno dobra ni da bude kurva (...)

Vremenom je proganjanje žrtve od strane optuženog, nakon što ga je napustila, eskaliralo. To je podrazumijevalo odlaske u kuću njenih roditelja, ulazak u kuću nasilu, prijeteći joj i zahtijevajući da mu se žrtva vrati. Žrtva se vratila optuženom (...). Taj ciklus bijega, proganjanja i prijetnji, a potom povratka optuženom, nastavio se u periodu od devet mjeseci sve do augusta 2009. godine kada je žrtva ubijedila optuženog da je pusti da obide majku. U toku te posjete je žrtva podnijela krivičnu prijavu policiji.“

Glavni dokazi korišteni u ovom predmetu:

- Svjedočenje žrtve koje je nekonsistentno i bez dokaza koji bi potkrijepili njene tvrdnje
- Svjedočenje policijskog službenika koji je obavio razgovor sa žrtvom
- Svjedočenje prijateljice optuženog
- Fotografski dokazi
- Ljekarsko uvjerenje o tjelesnim povredama žrtve
- Analiza ispisa poziva sa mobilnog telefona optuženog: dokaz o brojnim pozivima upućenim žrtvi i njenoj majci

- Poruke preko Facebooka i SMS poruke koje pokazuju da je optuženi znao da žrtva radi kao stripperica i da joj duguje novac

Pitanja za diskusiju:

1. Da li smatrate da je u ovom slučaju moguća kvalifikacija djela kao krivičnog djela trgovine ljudima? Koje elemente tog djela prepoznajete?
2. Koja su sredstva korištena da bi se uspostavila kontrola nad žrtvom?
3. Šta mislite koji su najveći izazovi u pogledu kvalifikacije djela kao trgovine ljudima?